

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

Anima Deu[m] vbiq[ue] quærit, sed in seipsa inuenit. 19

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

cognouit atque vocauit, quique modo intra te clamat languenti amore, quatenus ipsum & tu vicissim eligere, & super omnia incomparabiliter amare, & in omnibus honorem ipsius querere satagas.

Qualiter anima dilectum suum quaerit in quatuor elementis, quem intra semetipsam inuenit. Cap. XIX.

IAm nunc igitur aduerti, o fallacissime munde, quomodo vere sit deceptio, quicquid aliquid in te esse videtur. Pulchritudo nanque tua est quasi flos agri. Diuitiae tuae similes sunt stillis roris, quae herbis virentibus inhaerent. Constantia tua similis est niui. Qui te amplectitur, reuera vmbra amplexatur. Qui te desponsat, somnium sibi desponsat. O intricatissime munde, ex quo sic se habent ea, quae in te sunt, nequaquam de caetero tecum permanere volo. Sed iam plane valefacio tibi, redire festinans & intendens in meum principium, idque per illam viam qua veni. Discutram igitur per omnia elementa, & videbo, si forte in illis ipsum inuenire potero. Dic mihi, dic obsecro solidissimum terrae elementum, vbinam putas inuenire potero meum principium? Annon est ipsum intra te? Non in me, sed in teipso, o homo illud perquire, ego vero per ipsius voluntatem te nutrio, & in me sustento. Dic ergo mihi, o terra, qualiter est ipsum in me? Ita plane quemadmodum sol est in caelo, & secundum quod ad ipsum conuersus fueris, secundum hoc quoque ipsum lucet in te, et manifestat seipsum tibi ac si nullus alius superesset praeter te, de quo curare haberet. Dic mihi quare & tu o aer, quem mira

MARGARITAE EVANG.

bilibus video pulcherrime decoratum planetis,
 estne intra te principium meum? Non est, imo
 prorsus intra te est, si ergo sapis, quare ipsum in
 tra te, ibi illud inuenies existens eo modo, quo
 sol est in me, & sicut solis lumen per nebulam,
 per pluias, per tonitrua, & per grandines in-
 tercipitur in me, ita & tu quoque per peccata tua
 impedis lumen gratiae suae, vt non possit lu-
 cere in se, ipsum nihilo minus secundum diuini-
 tatem suam est intra te. Nunc igitur vel tu pra-
 clarum ignis elementum, indica mihi principi-
 um meum. Ipsum certe intra te est, quemadmo-
 dum scintilla in me. Et sicut ferrum quodiu in igne
 manet, ignis est, sic & tu o nobilis anima, manē-
 do in charitate, in Deo per gratiam existis. Ve-
 nio nunc ad te, o fluida maris vnda, quae intum-
 mescendo per voluntatem creatoris tui populū
 domini siccis pedibus per te transire fuisisti, cum
 eosque illius aduersarios fluctibus tuis inuolu-
 isti, duc me obsecro in meum principium. Nun-
 quid non inueniam ipsum intra te? Minime, sed
 in te est o homo, & tu vicissim es in illo, eo vide-
 licet modo quo riuli in me sunt. Et sicut illi ag-
 geribus impediuntur, vt in me fluere non possint,
 ita & tu per peccata tua impedis, quo minus
 in principium remeare queas, fugias ergo pecca-
 tum, & queras ipsum intra te. Denique si pote-
 stis, oro dicite mihi, o caelum & terra, & qua-
 cunque estis in eis, vbi nā inueniam eū, quem dili-
 git anima mea? Ibi plane inuenies eū o homo,
 vbi omnes reliqueris instabiles creaturas. Ergo
 in perpetuum & semper valete creaturae omnes.
 Credo ita & confido intra me esse eum, quem fru-
 stra quaesui in vobis. Modo inueni eū, nec vnquam
 dimit-

LIBER I.

dimittam, sed introducam eū in domum memoriae meae, introducam eum in cubiculū quietis, & in lectulum pacis, in quo simul cum ipso dormiam & requiescam. Ibi abscondet me in tabernaculo suo, hoc est, in humanitate sua, & in abscondito tabernaculi sui, hoc est, in diuinitate sua. Nunc exaltabit caput meum, hoc est, animam meam, super inimicos meos, (Ipse nanque fore se promisit inimicum inimicorum meorum) et in firma petra, hoc est, in Christo fundauit me, vt non valeat vlla tentatio aduersum me praualere.

Qualiter Deus intra nos sit, & qualiter ad eius imaginem facti sumus. Cap. XX.

Multi multa sciunt, & seipsos nesciunt. Alios inspiciunt & seipsos deserunt. Deum quaerunt per ista exteriora, deserentes sua interiora, quibus interior est Deus. Idcirco ab exterioribus redeam ad interiora, & ab interioribus ad superiora ascendam, vt possim cognoscere vnde venio, aut quo vado, qui sum, vel vnde sum: & ita per cognitionem mei valeam peruenire ad cognitionem Dei. Quanto namque in cognitione mei perficio, tanto ad cognitionem Dei accedo. Secundum interiorem hominem tria in mente mea inuenio, per quae Deum recolo, conspicio & concupisco. Sunt autem haec tria, memoria, intelligentia, voluntas siue amor. Per memoriam reminiscor, per intelligentiam intueor, per voluntatem amplector. Cum Dei reminiscor, in memoria mea eū inuenio, & in ea de eo, & in eo delector, secundum quod ipse mihi donare dignatus est.

Intelligen-